

się mogą dotyczyć szczególnie uzasadnionych wypadków.

- 4) Zleczone opracowania wariantowe dotyczące koncepcji rozwiązań węzłowych zagadnień — w celu ustalenia generalnej koncepcji rozwiązania inwestycji — powinny być sporządzane w ramach prac studialnych w początkowej fazie prac nad projektem wstępnym inwestycji. Zgodnie z ustaleniami § 15 ust. 3 zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 lipca 1965 r. w sprawie projektowania inwestycji, jednostka projektowania ma prawo przedstawić warianty tych koncepcyjnych rozwiązań do rozpatrzenia i decyzji inwestora w toku prac nad projektem wstępnym.

4. Przedmiotem zleconych opracowań wariantowych mogą być również zagadnienia, co do których konieczność wariantowego opracowania ujawniła się w czasie sporządzania projektu wstępnego inwestycji. Jednostka projektowania może w toku sporządzania projektu inwestycji wystąpić do inwestora z inicjatywą opracowania dodatkowych rozwiązań wariantowych, uzasadniając celowość ich wykonania przewidywanymi efektami. Decyzję w sprawie wykonania zaproponowanych przez jednostkę projektowania opracowań wariantowych podejmuje inwestor, udzielając — w razie wyrażenia zgody — dodatkowego zlecenia na ich opracowanie.

5. W każdym projekcie wstępnym, jak też w każdym opracowaniu wariantowym należy podać uzasadnienie rozwiązania przyjętego w zakończonym opracowaniu projektowym w porównaniu z rozwiązaniami eliminowanymi. W odróżnieniu od rozważań projektowych różnych możliwych rozwiązań, które obowiązany jest przeprowadzać projektant w ramach prac koncepcyjnych, jednakże bez obowiązku pełnego przedstawienia inwestorowi opracowań dotyczących wyeliminowanych wariantów, warianty zleczone muszą być opracowane w formie umożliwiającej inwestorowi dokonanie pełnego ich porównania.

6. Opracowania wariantowe wykonywane na zlecenie inwestora powinny mieć formę rysunkowych, szkicowych rozwiązań koncepcyjnych z niezbędnym opisem technicznym i ujmować elementy nakładów inwestycyjnych i eksploatacyjnych różniące je od rozwiązań bazowych lub innych rozwiązań wariantowych oraz zestawienie wskaźników techniczno-ekonomicznych charakteryzujących porównane opracowania wariantowe. Decyzję o wyborze wariantu rozwiązania podejmuje zgodnie z obowiązującymi przepisami organ uprawniony do zatwierdzenia projektu wstępnego inwestycji.

7. W decyzji zatwierdzającej projekt wstępny inwestycji może być również ustalona potrzeba i tematyka opracowań

wariantowych, jakie jednostka projektowania wykona w toku sporządzania projektu technicznego inwestycji. Inicjatywa w tej sprawie może wyjść również od jednostki projektowania. Wykonywane w ramach projektu technicznego inwestycji opracowania wariantowe nie mogą pogarszać, ekonomiki przedsięwzięcia inwestycyjnego, określonej w zatwierdzonym projekcie wstępnym. Dokonanie wyboru rozwiązania powinno być uzasadnione przez jednostkę projektowania porównaniem korzyści w stosunku do wyeliminowanych rozwiązań. Decyzję w sprawie wyboru rozwiązania spośród rozwiązań wariantowych opracowanych w stadium projektu technicznego podejmuje rada techniczna jednostki projektowania przy udziale przedstawiciela inwestora i generalnego wykonawcy.

8. W razie wystąpienia przez jednostkę projektowania z inicjatywą dotyczącą wykonania dodatkowego opracowania wariantowego i nieotrzymania od inwestora zlecenia na takie opracowanie, jednostka projektowania może podjąć opracowanie tego rozwiązania na własne ryzyko. Mimo braku zlecenia koszt wykonania takiego wariantowego opracowania powinien być pokryty przez inwestora w tym wypadku, gdy opracowanie wariantowe podjęte na ryzyko jednostki projektowania przedstawia rozwiązanie korzystniejsze z punktu widzenia efektów techniczno-ekonomicznych od rozwiązania wynikającego z danych wyjściowych lub zatwierdzonego projektu wstępnego i w związku z tym rozwiązanie to zostanie przyjęte przez inwestora do realizacji. Jeśli natomiast inwestor nie przyjmie opracowania wariantowego, wykonanego z inicjatywy i na ryzyko jednostki projektowania, wówczas koszt tego opracowania ponosi jednostka projektowania. W wypadkach spornych, związanych z oceną walorów przedstawionego przez jednostkę projektowania opracowania wariantowego, wykonanego na ryzyko jednostki projektowania, o wykorzystaniu tego opracowania i pokryciu kosztów jego wykonania powinien decydować organ nadrzędny inwestora w porozumieniu z organem nadrzędnym jednostki projektowania.

9. Jedną z form uzyskania rozwiązań wariantowych są konkursy. Dotychczas stosowano je najczęściej w dziedzinie urbanistyki i architektury. Należy w trybie obowiązujących przepisów w znacznie szerszym niż dotychczas zakresie stosować konkursy, zwłaszcza zamknięte, w odniesieniu do inwestycji produkcyjnych. Jednostki właściwe do przeprowadzania konkursów powinny zapewnić w nich udział wysoko kwalifikowanych specjalistów z biur projektów, zakładów produkcyjnych, wyższych uczelni i instytutów.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
w z. K. Secomski

111

PISMO OKÓLNE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW I MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 kwietnia 1967 r.

w sprawie zamawiania maszyn i urządzeń inwestycyjnych.

W związku z wątpliwościami, jakie nasunęły się przy zamawianiu maszyn i urządzeń dla potrzeb inwestycji na tle nowych zasad projektowania i finansowania inwestycji (zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie

Ministrów i Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 lipca 1965 r. w sprawie projektowania inwestycji — Monitor Polski Nr 45, poz. 253 oraz uchwała nr 278 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w

sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych — Monitor Polski Nr 61, poz. 318), wyjaśnia się, co następuje:

1. Zamówienia na maszyny i urządzenia zarówno indywidualne, jak i stanowiące wyposażenie kompletnych obiektów, zwane dalej w skróceniu „maszynami”, dla inwestycji centralnych mogą być składane przez inwestora, jeżeli inwestycja ta została imiennie wymieniona w pięcioletnim planie rozwoju gospodarki narodowej lub w spisach zadań inwestycyjnych ustalonych w dwuletnich narodowych planach gospodarczych. W wypadkach wyjątkowych, gdy zachodzi potrzeba złożenia zamówienia na maszyny dla inwestycji centralnych nie wymienionych imiennie w planach, o których mowa, inwestor — za pośrednictwem właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego) — powinien zgłosić Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów wnioszek o zezwolenie na złożenie zamówienia.

2. Zamówienia na maszyny dla inwestycji jednostek i zakładów budżetowych oraz dla inwestycji objętych planami terenowymi, a podejmowanych na podstawie decyzji prezydium rad narodowych, mogą być składane przez inwestorów po włączeniu inwestycji do planu. Jeżeli jednak cykl dostaw tego wymaga, zamówienia na maszyny mogą być składane przed włączeniem inwestycji do planu, pod warunkiem uzyskania na to zgody organu uprawnionego do włączenia tych inwestycji do planu:

- 1) właściwego ministra — w zakresie inwestycji jednostek i zakładów budżetowych, objętych budżetem centralnym,
- 2) prezydium rady narodowej — w zakresie inwestycji jednostek planów terenowych.

3. Zamówienia na maszyny dla inwestycji zjednoczeń mogą być składane przez inwestora po przyjęciu przez bank inwestycji do finansowania; przed przyjęciem przez bank inwestycji do finansowania inwestor może złożyć zamówienie, jeżeli cykl dostaw tych maszyn tego wymaga, za uprzednią zgodą zjednoczenia, podaną do wiadomości banku finansującego inwestycję.

4. Maszyny dla inwestycji przedsiębiorstw, o ile inwestycja nie została jeszcze przyjęta przez bank do finansowania, zamawia przedsiębiorstwo przy uwzględnieniu możliwości sfinansowania dostaw własnymi środkami (z funduszu inwestycyjno-remontowego lub z rachunku „B” funduszu rozwoju), planowanymi w danym roku do zakumulowania zgodnie z ustalonymi dla przedsiębiorstwa normami finansowymi.

5. Podstawą do złożenia zamówień na maszyny dla inwestycji, polegających na budownictwie inwestycyjnym, jest projekt wstępny, zatwierdzony zgodnie z obowiązującymi przepisami w sprawie projektowania inwestycji, a przy inwestycjach realizowanych na podstawie dokumentacji jednostadiowej — projekt techniczny inwestycji. Udzielanie zamówień na maszyny przed zatwierdzeniem projektu wstępnego lub projektu technicznego inwestycji jest dopuszczalne jedynie w wypadkach, gdy zamówienie dotyczy maszyn:

- 1) dla zastąpienia nimi zużytych maszyn bez zmiany technologii produkcji,
- 2) dla inwestycji realizowanych na podstawie licencji zagranicznych,
- 3) dla inwestycji wprowadzonych na podstawie odrębnych decyzji do planu bez wymaganej dokumentacji inwestycyjnej.

W wypadkach wymienionych w pkt 2 i 3 zamówienie na maszyny może być złożone za zgodą organu właściwego do zatwierdzania dokumentacji.

6. Wszelkie zamówienia składane w przedsiębiorstwach handlu zagranicznego na maszyny z importu — niezależnie od zachowania warunków, o których mowa w ust. 1—5 — wymagają ponadto:

- 1) uzyskania pozytywnej opinii właściwej komisji powołanej do opiniowania zapotrzebowań inwestorów (komisje antyimportowe) na maszyny pochodzenia zagranicznego, a to zgodnie z przepisami zarządzenia nr 88 Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1963 r. w sprawie wyeliminowania zbędnego importu kompletnych obiektów, maszyn, urządzeń, sprzętu technicznego oraz części zamiennych (Monitor Polski Nr 55, poz. 276);
- 2) zapewnienia przez właściwe ministerstwo odpowiedniego limitu dewizowego na rok lub na lata, w których ma nastąpić dostawa, co powinno być stwierdzone w zamówieniu składanym w przedsiębiorstwie handlu zagranicznego;
- 3) w wypadkach określonych w uchwale nr 189 Rady Ministrów z dnia 1 czerwca 1962 r. w sprawie wzmoczenia kontroli nad zamawianiem i montażem maszyn (Monitor Polski Nr 51, poz. 249) — ponadto opinii właściwego banku finansującego inwestycje.

7. Tryb dokonywania zamówień na maszyny, wymagania, jakim powinny odpowiadać składane zamówienia, obowiązujące strony warunki umowne oraz tryb dokonywania zmian zawartych umów i konsekwencje wynikające z odstąpienia od zawartych umów — określone są w obowiązujących przepisach, a w szczególności:

- 1) w odniesieniu do dostaw krajowych — w ogólnych warunkach umów sprzedaży, stanowiących załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 7 października 1966 r. w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży oraz umów dostawy w obrocie krajowym pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1966 r. Nr 57, poz. 276 i z 1967 r. Nr 6, poz. 29) i w instrukcji Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 7 października 1966 r. w sprawie postępowania przy zawieraniu i wykonywaniu umów sprzedaży i umów dostawy (Monitor Polski z 1966 r. Nr 57, poz. 277 i z 1967 r. Nr 6, poz. 29),
- 2) w odniesieniu do dostaw z importu — w ogólnych warunkach umów sprzedaży towarów pochodzących z importu, stanowiących załącznik nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 13 lutego 1967 r. w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży oraz umów dostawy związanych z obrotem z zagranicą pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 12, poz. 64) i w powołanej w pkt 1 instrukcji oraz w zarządzeniu nr 8 Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 1 lutego 1967 r. w sprawie zawierania i realizacji kontraktów importowych (Dz. Urz. MHZ Nr 3, poz. 11).

8. Zaleca się centralnym związkom spółdzielczym stosowanie wyjaśnień, zawartych w niniejszym piśmie okólnym, przy składaniu zamówień na maszyny w zakresie inwestycji spółdzielczości.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
w z. K. Secomski

Minister Finansów: w z. J. Kole